

Euroopan valvontaviranomaisten yhteiset ohjeet

varmistamaan, että johdonmukaisuus, pitkän aikavälin näkökohdat ja arviointimenetelmien yhteiset standardit sisällytetään direktiivin 2013/36/EU 100 artiklan 4 kohdan ja direktiivin 2009/138/EY 304 c artiklan 3 kohdan mukaiseen ympäristöön, yhteiskuntaan ja hallinnointiin liittyvien riskien stressitestaukseen

1. Ohjeet

Yhteisten ohjeiden asema

1. Tämä asiakirja sisältää yhteiset ohjeet Euroopan valvontaviranomaisia koskevien asetusten 16 ja 56 artiklan mukaisesti eli Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1093/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/78/EY kumoamisesta; Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen) perustamisesta annetun asetuksen (EU) N:o 1094/2010; ja Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen) mukaisesti. Euroopan valvontaviranomaisista annettujen asetusten 16 artiklan 3 kohdan mukaisesti toimivaltaisten viranomaisten ja rahoituslaitosten on pyrittävä kaikin tavoin noudattamaan näitä ohjeita.
2. Yhteisissä ohjeissa esitetään Euroopan valvontaviranomaisten näkemys Euroopan finanssivalvontajärjestelmässä noudatettavista asianmukaisista valvontakäytännöistä tai siitä, miten unionin lainsäädäntöä olisi sovellettava tietyllä osa-alueella. Toimivaltaisten viranomaisten, joihin yhteisiä ohjeita sovelletaan, tulee noudattaa niitä sisällyttämällä ne asianmukaisesti valvontakäytäntöihinsä (esimerkiksi muuttamalla oikeudellista kehystään tai valvontamenettelyjään) myös silloin, kun yhteiset ohjeet koskevat ensisijaisesti rahoituslaitoksia.

Ilmoittamista koskevat vaatimukset

3. Euroopan valvontaviranomaisista annettujen asetusten 16 artiklan 3 kohdan mukaisesti toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava asianomaiselle Euroopan valvontaviranomaiselle, noudattavatko tai aikovatko ne noudattaa näitä yhteisiä ohjeita ja jos eivät aio, syyt noudattamatta jättämiseen 31.05.2026 mennessä (kaksi kuukautta sen jälkeen, kun ohjeet on annettu). Jos ilmoitusta ei toimiteta määräaikaan mennessä, asianomainen Euroopan valvontaviranomainen katsoo, ettei toimivaltainen viranomainen noudata ohjeita. Ilmoitukset toimitetaan osoitteisiin [compliance@eba.europa.eu, [LINK](#) (EIOPA) ja compliance@esma.europa.eu] varustettuna viitteellä JC/GL/2025/78. Ilmoitusmallin saa Euroopan valvontaviranomaisten verkkosivustoilta. Ilmoituksen voi lähettää ainoastaan henkilö, jolla on asianmukaiset valtuudet ilmoittaa ohjeiden noudattamisesta toimivaltaisen viranomaisen puolesta.
4. Ilmoitukset julkaistaan Euroopan valvontaviranomaisten verkkosivustoilla.

I osasto – Sisältö, soveltamisala ja määritelmät

5. Näillä yhteisillä ohjeilla pyritään selventämään, miten toimivaltaisten viranomaisten olisi johdonmukaisesti sisällytettävä ympäristöön, yhteiskuntaan ja hyvään hallintotapaan liittyvät riskit (ns. ESG-riskit) valvonnalliseen stressitesteihinsä.
6. Nämä yhteiset ohjeet osoitetaan toimivaltaisille viranomaisille.

7. Toimivaltaisten viranomaisten olisi sovellettava näitä yhteisiä ohjeita suorittaessaan ESG-riskeihin keskittyviä valvonnallisia stressitestejä joko osana asiaankuuluvaa sääntelykehystä tai tapauskohtaisena arviointina, kussakin tapauksessa vain silloin, kun alakohtainen lainsäädäntö sitä edellyttää.
8. Ellei toisin ilmoiteta, näissä yhteisissä ohjeissa käytetyillä termeillä on sama merkitys kuin jäljempänä mainitussa alakohtaisessa lainsäädännössä.
9. Lisäksi näissä yhteisissä ohjeissa käytetään seuraavia määritelmiä:
 - i. 'toimivaltainen viranomainen' tarkoittaa jotakin seuraavista:
 - a) Euroopan pankkiviranomaisen (EPV) perustamisesta annetun asetuksen (EU) N:o 1093/2010 4 artiklan 2 kohdan i alakohdassa tarkoitetut toimivaltaiset viranomaiset
 - b) Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen (EIOPA) perustamisesta annetun asetuksen (EU) N:o 1094/2010 4 artiklan 2 kohdan i alakohdassa tarkoitetut toimivaltaiset viranomaiset eli vakuutus- ja jälleenvakuutustoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta annetussa direktiivissä 2009/138/EY määritellyt valvontaviranomaiset.
 - ii. 'alakohtainen lainsäädäntö' viittaa kaikkiin seuraaviin:
 - (a) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/36/EU ⁽¹⁾
 - (b) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/138/EC ⁽²⁾
 - (c) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 575/2013 ³.

II osasto – Johdonmukaisuutta, pitkän aikavälin näkökohtia ja arviointimenetelmien yhteisiä standardeja koskevat vaatimukset ESG-riskien stressitestauksessa

Tavoitteet

10. Alakohtaisen lainsäädännön mukaisesti toimivaltaisten viranomaisten tulisi panna nämä yhteiset suuntaviivat täytäntöön suhteellisuusperiaatetta noudattaen⁴.

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/36/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, oikeudesta harjoittaa luottolaitostoimintaa ja luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvalvonnasta, direktiivin 2002/87/EY muuttamisesta sekä direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY kumoamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 338, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2013/36/oj>).

² Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/138/EY, annettu 25 päivänä marraskuuta 2009, vakuutus- ja jälleenvakuutustoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta (Solvenssi II) (EUVL L 335, 17.12.2009, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2009/138/oj>).

³ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 575/2013, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2013/575/oj>).

⁴ Koska nämä ohjeet on osoitettu toimivaltaisille viranomaisille, suhteellisuusperiaatteen soveltamisessa tulisi noudattaa alakohtaisessa lainsäädännössä säädettyjä suhteellisuusvaatimuksia.

11. Toimivaltaisten viranomaisten olisi otettava huomioon kaikki ESG-riskit ja niiden mahdollinen kehitys, kun ne suunnittelevat valvonnallisen stressitestauksen kehystä, ja seurattava ESG-riskien asiaankuuluvuutta kyseisessä kehyksessä, erityisesti kun niiden kattavuutta laajennetaan samaan aikaan asteittain muihin ESG-tekijöihin. Toimivaltaisten viranomaisten olisikin määriteltävä tarkasti tavoitteensa tehdessään ESG-stressitestejä ja otettava huomioon kaksi stressitestien päätyyppiä:
- testataan finanssiyhteisöjen pääoma- ja likviditeettiaseman vakautta ja tappionsietokykyä kaikkiin olennaisiin riskeihin, myös ESG-riskeihin, liittyvien talous- ja rahoitusosuuksien varalta lyhyellä aikavälillä (esim. enintään viisi vuotta)
 - testataan finanssiyhteisöjen strategian ja liiketoimintamallin häiriönsietokykyä erilaisten ESG-skenaarioiden suhteen pitkällä aikavälillä (vähintään 10 vuotta⁵).

Olennaisuuden arviointi

12. Toimivaltaisten viranomaisten olisi omaksuttava riskilähtöinen lähestymistapa. Se alkaa olennaisuuden arvioinnista, ja tarkoituksena on tunnistaa merkittävimmät ja vaikutuksiltaan suurimmat riskit ja määrittää ne olennaiset riskit, joiden tulisi olla osa stressitestausta.
13. Osana olennaisuusarviointia toimivaltaisten viranomaisten olisi yksilöitävä, mitkä ESG-riskit ovat finanssialan yhteisöjen kannalta olennaisimpia, kun otetaan huomioon niiden liiketoimintamalli, salkut, maantieteelliset vastuut ja alakohtainen toiminta lyhyellä ja pitkällä aikavälillä. Toimivaltaisten viranomaisten tulisi tarkastella eri aikahorisonteilla kahta seikkaa:
- varojen ja velkojen altistuminen siirtymäriskeille (esimerkiksi hiilijalanjäljen vuoksi) ja fyysisille riskeille (esimerkiksi maantieteellisen sijainnin vuoksi)
 - ESG-tekijöiden mahdolliset vaikutukset perinteisten talousriskien luokkiin, joita ovat markkinariski, luottoriski, vastapuoliriski, vakuutusriski samoin kuin operatiivinen riski, maineriski ja strateginen riski, määrittämällä tärkeimmät siirtokanavat.
14. Toimivaltaisten viranomaisten olisi harkittava olennaisuuden arvioinnissa selkeiden laadullisten ja/tai määrällisten kriteerien ja/tai kynnyksarvojen käyttöä hyödyntäen olemassa olevia sääntelykehyskehyksiä, toimialan standardeja ja valvontakokemusta. Olennaisuuden arvioinnin olisi voitava mukautua ajan mittaan, kun ESG-riskit kehittyvät, saadaan uutta tietoa ja finanssiyhteisöt kehittävät omia riskintunnistusprosesseja.

ESG-tekijöiden soveltamisalan asteittainen laajentaminen ESG-stressitestauksessa

15. Toimivaltaisista viranomaisista kannustetaan jatkamaan ja tutkimaan kattavuuden laajentamista vähitellen muihin ESG-tekijöihin, kun ESG-stressitestejä toteutetaan, alkuvaiheessa ympäristöriskejä priorisoiden. Ensimmäisessä vaiheessa toimivaltaisten viranomaisten olisi keskityttävä ilmasto- ja ympäristöriskeihin ja puututtava sekä fyysisiin riskeihin (esim. äärimmäiset sääilmiöt, biologisen monimuotoisuuden köyhtyminen) että siirtymäriskeihin (esim. poliittiset muutokset, markkinoiden uudelleenhinnoittelu), jotta voidaan erottaa pääasialliset, myös välilliset, riskialtistukset.

⁵ Pariisin sopimuksessa (2015) vahvistettujen tavoitteiden mukaisesti.

16. Asteittaista käyttöönottoa olisi täydennettävä jatkuvalla menetelmien parantamisella, valmiuksien kehittämisellä ja sidosryhmien osallistumisella, jotta varmistetaan finanssiyhteisöjen ja toimivaltaisten viranomaisten asianmukainen valmistautuminen ESG-riskien arvioinnin soveltamisalan laajentamiseen.

ESG-tekijöiden sisällyttäminen nykyisiin stressitestijärjestelmiin

17. Toimivaltaisten viranomaisten tulisi pyrkiä sisällyttämään ESG-tekijät täysimääräisesti osaksi yleistä stressitestijärjestelmää.
18. Toimivaltaisten viranomaisten olisi tarkasteltava uudelleen ja tarvittaessa harkittava uudelleen niitä ESG-riskien tyyppejä, jotka jo sisältyvät stressitestijärjestelmään – myös sen perusteella, miten tietojen saatavuus ja mallien käyttö kehittyvät ajan mittaan.

Rahoitussektorien väliset yhteydet ja heijastusvaikutukset

19. Vaikka nämä yhteiset ohjeet eivät kata kaikkea stressitestausta finanssialalla, toimivaltaisten viranomaisten tulisi mahdollisuuksien mukaan koordinoida toimiaan yleensä finanssialalla, jotta varmistetaan ESG-riskien arvioinnissa yhdenmukainen lähestymistapa ja helpotetaan tarvittaessa tietojen jakamista. Pankki-, vakuutus- ja arvopaperimarkkinoiden sääntelyviranomaisten olisi tehtävä yhteistyötä, jotta voidaan tunnistaa ja mallintaa siirtokanavia (esimerkiksi vakuutuksen rooli pankkilainojen vakuuksissa), yhdenmukaistaa skenaarion oletuksia ja ehkäistä sääntelyn katvealueita.
20. Toimivaltaisten viranomaisten olisi varmistettava mahdollisuuksien mukaan, että ESG-stressitesteissä otetaan huomioon finanssialojen väliset keskinäiset yhteydet ja heijastusvaikutukset. Niiden olisi pohdittava, miten ESG-riskit voivat levitä rahoitusjärjestelmässä, mikä lisää haavoittuvuutta pankki- ja vakuutustoiminnassa, varainhoidossa ja muilla rahoituksen aloilla.

Periaatteet ja metodologiset näkökohdat

21. Määrittäessään periaatteita ja menetelmällisiä näkökohtia toimivaltaisten viranomaisten olisi päätettävä stressitestin sopivimmasta rakenteesta ja ominaisuuksista sen aiottujen tavoitteiden perusteella.

Soveltamisala

22. Toimivaltaisten viranomaisten olisi määriteltävä selkeästi kattavuus, mitä tulee salkkuihin, aloihin, maantieteellisiin alueisiin ja toimintoihin, jotta varmistetaan tasapainoinen ja käytännöllinen lähestymistapa, jossa otetaan huomioon käytettävissä olevien menetelmien ja tietojen kypsyyt.
23. Rajat ylittävien finanssiryhmittymien osalta toimivaltaisten viranomaisten olisi varmistettava, että kaikki asiaankuuluvat yhteisöt otetaan mukaan arviointiin.

24. Tavoitteen ja aikavälin perusteella toimivaltaisten viranomaisten tulisi varmistaa, että tasapaino kvantitatiivisten ja kvalitatiivisten tietojen välillä on arvioinnin tavoitteen kannalta riittävä⁶.

Aikahorisontti

25. Aikahorisontin valinta tulisi sovittaa yhteen tavoitteen kanssa.
- Arvioitaessa talouden kykyä kestää epäsuotuisia mutta mahdollisia häiriöitä olisi käytettävä lyhyen aikavälin (esim. enintään viiden vuoden) aikahorisonttia perinteisten stressitestauskäytäntöjen mukaisesti.
 - Finanssialan yhteisöjen liiketoimintamallin ja -strategian kestävä arvioinnissa olisi sovellettava pidemmän aikavälin aikahorisonttia (vähintään 10 vuotta liiketoiminnan mukaan ja finanssiyhteisöjen pitkän aikavälin sitoumusten mukaisesti).

Skenaarioiden suunnittelu

26. Toimivaltaisten viranomaisten olisi määritettävä ja valittava stressitestien skenaariot testien tavoitteiden perusteella. Niiden olisi harkittava uusimpaan tieteelliseen tietämykseen perustuvien skenaarioiden käyttöä, joita laajasti tunnustetut kansainväliset tai alueelliset organisaatiot ovat kehittäneet⁷. Niitä kannustetaan myös hyödyntämään alakohtaisia ja alueellisia kehityskulkuja, jotta finanssiyhteisöille voidaan tarjota asianmukainen jaottelu makrotaloudellisista muuttujista säilyttäen samalla skenaarioiden yleisen sisäisen johdonmukaisuuden.
27. Toimivaltaisten viranomaisten olisi mahdollisuuksien mukaan otettava huomioon monitahoisten riskien eli useiden samanaikaisten tai peräkkäisten häiriöiden aiheuttamat lisävaikutukset (riippumatta siitä, liittyvätkö ne ESG-riskeihin tai laajempiin makrotalouden sokkeihin). Lisäksi, ja jos tarpeen, niiden tulisi arvioida toisen kierroksen vaikutuksia, jotka ovat ESG-tekijöiden aiheuttamia alkuperäisiä häiriöitä seuraavia välillisiä ja vahvistuneita seurauksia, joko sisällyttämällä ne suoraan skenaarioihin tai täydentävänä analyysinä.
28. Jotta olennaiset ESG-riskit voitaisiin sisällyttää lyhyen aikavälin stressitesteihin, toimivaltaisten viranomaisten olisi mahdollisuuksien mukaan ja tarvittaessa hyödynnettävä perinteisissä stressitesteissä käytettyä skenaariosuunnittelua mukauttamalla sitä ottamalla huomioon ESG-tekijöihin liittyvät siirtokanavat, ja sisällyttämällä siihen uusia muuttujia, jotka ovat merkityksellisiä ESG-riskien kannalta.
29. Kun toimivaltaiset viranomaiset suorittavat pidemmän aikavälin ESG-stressitestejä, niiden olisi otettava huomioon useita erilaisia skenaarioita, jotka kattavat laajan kirjon mahdollisia tulevaisuuden näkymiä ja vakavuusasteita (esim. kriittiset pisteet). Viiteskenaario voi perustua finanssiyhteisön omaan keskiskenaarioon, jota voidaan käyttää vertailukohtana testattaessa

⁶ Ottaen huomioon skenaarioiden kalibrointiin ja mallintamiseen liittyvät oletukset, yleisenä periaatteena voidaan pitää, että mitä pidempi aikajänne on, sitä enemmän kasvaa luottamus kvalitatiivisiin tietoihin kvantitatiivisten tietojen sijaan (esim. pitkällä aikavälillä pääoman ja vakavaraisuuden uudelleenlaskennan ei odoteta olevan tarkka).

⁷ Esimerkiksi ilmatorstien osalta hallitustenvälinen ilmastomuutospaneeli (IPCC), rahoitusjärjestelmän viherryttämistä käsittelevä verkosto (NGFS), kansainvälinen energijärjestö (IEA), Yhdistyneiden kansakuntien ympäristöohjelma (UNEP), Euroopan komission yhteinen tutkimuskeskus (EU JRC) tai kansallinen hallinto tai muut kuin valtiolliset elimet.

vaihtoehtojen, olennaisesti erilaisten kehityspolkujen vaikutuksia strategian ja liiketoimintamallin häiriönsietokykyyn (esim. riskikorjattujen kannattavuusarvioiden avulla).

30. Lähestymistavan monimutkaisuudesta riippuen skenaariot voivat olla yksinkertaisia kerronnallisia tai yksityiskohtaisempia kvantitatiivisia ennusteita.
31. Toimivaltaiset viranomaiset voivat päättää soveltaa samoja skenaarioita kaikkiin finanssialan yhteisöihin vertailukelpoisuuden vuoksi tai räätälöidä skenaarioita tietyille finanssialan yhteisöjen luokille niiden riskiprofiilien ja liiketoimintamallien perusteella.

Lähestymistavat ylhäältä alaspäin ja alhaalta ylöspäin

32. Toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava hyötyjä ylhäältä alaspäin ja alhaalta ylöspäin suuntautuissa lähestymistavoissa ja valittava sopivin menetelmä, joka perustuu erityistavoitteisiin, finanssialan yhteisöjen kypsyyteen ESG-stressitestissä ja arvioinnin piiriin kuuluvien vastuiden luonteeseen, ottaen huomioon seuraavat näkökohdat:
 - ylhäältä alas suuntautuva lähestymistapa, jossa toimivaltaiset viranomaiset laskevat stressitestien skenaarioiden vaikutukset keskitetysti, varmistaa tietynlaisen finanssialan yhteisöjen vertailukelpoisuuden ja antaa toimivaltaisille viranomaisille paremmat mahdollisuudet valvoa prosessia ja menetelmää, mikä vähentää toimialalle aiheutuvaa rasitetta.
 - alhaalta ylös suuntautuva lähestymistapa, jossa finanssialan yhteisöt laskevat itse stressitestiskenaarioiden vaikutuksen, on tarkempi ja mahdollistaa joillekin salkuille, vastapuolille ja vastuille ominaisten tekijöiden huomioon ottamisen. Lisäksi se edistää laajempaa osallistumista stressitestausrakenteeseen ja auttaa tehostamaan finanssialan yhteisöjen valmiuksien kehittämistä.
33. Käyttäessään alhaalta ylös suuntautuvaa lähestymistapaa toimivaltaisten viranomaisten olisi laadittava selkeät menetelmäkehykset, jotka varmistavat johdonmukaisuuden ja tasapuoliset toimintaedellytykset finanssiyhteisöille. Tähän sisältyvät myös suhteellisuusnäkökohdat, jotka koskevat odotuksia niiden vaikutuksen laskemisen kehittyneisyydestä.
34. Harkittavissa on myös hybridimalli, jossa hyödynnetään molempien menetelmien vahvuuksia. Toimivaltaiset viranomaiset voivat tietojen saatavuuden ja mallin omistajuuden perusteella päättää asianmukaisesta lähestymistavasta ottaen huomioon, että tietyt salkut tai toiminnot, kuten vakuutusriski, saattavat edellyttää yksityiskohtaisempia tietoja ja mallintamista kuin ylhäältä alaspäin suuntautuvassa lähestymistavassa on mahdollista.

Tarkkuuden taso

35. Päättäessään tietojen tarkkuudesta toimivaltaisten viranomaisten olisi löydettävä sopiva tasapaino yksinkertaisuuden ja täsmällisyyden välillä ottaen huomioon tietojen saatavuuden, laadun ja menetelmien kypsyyden. Tarkempia tietoja saatetaan tarvita esimerkiksi siihen, että otetaan asianmukaisesti huomioon siirtymäriskien tai fyysisten riskien alueelliset tai paikalliset toiminnalliset tai yhteisötason vaikutukset.

36. Toimivaltaisten viranomaisten tulisi ottaa huomioon tarkkuuden osalta vähintään seuraavat seikat:
- a. Salkun taso: erittely omaisuusluokittain (esim. yrityslainat, kiinnitysluotot, valtiovastuut, osakkeet ja yritysten joukkolainat).
 - b. Toimialakohtainen taso: luokittelu toimialan mukaan (esim. paljon hiilidioksidipäästöjä aiheuttavat teollisuudenalat, energia-, kiinteistö- ja maatalousala). Tietyillä aloilla tarkastelu voi olla tarkempaa (esim. sähköön liittyvä toimiala, läpimurtoteknologian vaikutuspiiriin kuuluva ala, fossiilisiin polttoaineisiin perustuvat toimialat). Kiinteistöalalla voidaan tutkia eroa liikekiinteistöjen ja asuinkiinteistöjen vastuiden välillä.
 - c. Maantieteellinen taso: erottelu alueittain (esim. NUTS-luokituksen taso 3), jotta voidaan arvioida altistumista sijaintikohtaisille ESG-riskeille, etenkin fyysisille riskeille.
 - d. Vastapuolen taso: tarkkuus yksittäisen velallisen tai velallisryhmien mukaan, kun keskittymäriskit ovat merkittäviä.
 - e. Riskiluokka: fyysisten riskien (välittömät ja pitkäaikaiset ilmastouhat), siirtymäriskien (politiikan, teknologian ja markkinoiden muutokset) ja muiden ympäristöön, yhteiskuntaan ja hallintotapaan liittyvien tekijöiden (esim. biologisen monimuotoisuuden köyhtyminen, saastuminen sekä sosiaaliset ja hallintotapaan liittyvät riskit) tunnistaminen erikseen.
37. Toimivaltaisten viranomaisten tulisi päättää tietojen asianmukaisesta tarkkuuden tasosta omaisuuserän/salkun tyyppin ja toimen tavoitteen mukaan. Esimerkiksi valtiovastuiden osalta maakohtainen taso voisi olla riittävä. Sen sijaan laina- tai vakuutuslaskujen fyysisen riskin arvioimiseksi olisi tutkittava vähintään alueellista tarkkuutta geopaikannustietoihin asti.
38. Rahastojen analysoinnissa toimivaltaiset viranomaiset voivat, jos se on mahdollista ja sovellettavan alakohtaisen sääntelyn mukaista, tarkastella rahastojen varoja läpikatsomisperiaatteen mukaisesti.

Taseoletukset

39. ESG-stressitesteissä toimivaltaisten viranomaisten olisi aluksi käytettävä staattisen taseen lähestymistapaa, jota käytetään yleisesti perinteisissä stressitesteissä. Ne voivat kuitenkin ottaa huomioon finanssialan yhteisöjen siirtymäsuunnitelman rakenteelliset vaikutukset, mikäli se on mahdollista ja sovellettavissa, riippuen aikajänteestä.
40. Keskipitkän ja pitkän aikavälin toimita voitaisiin soveltaa dynaamista tasemenetelmää (rajoitteineen tai ilman) todenmukaisuuden varmistamiseksi. Siinä voitaisiin keskittyä tärkeimpiin tase-eriin ja ottaa huomioon muutokset salkun koostumuksessa (muuttuvat vastuut, varojen uudelleen kohdentaminen ja riskejä lieventävät toimet ESG-häiriöihin vastaamiseksi).
41. Kun otetaan huomioon siirtymäväyliin, politiikan kehitykseen ja markkinareaktioihin liittyvät epävarmuustekijät, toimivaltaisten viranomaisten olisi harkittava, että finanssialan yhteisöjä vaaditaan perustelemaan suunnitellut vastauksensa ja varmistamaan, että taseen mukautukset – kuten salkun uudelleenkohdentaminen, muutokset luotonanto- tai vakuutuspolitiikassa tai muutokset rahoitusrakenteissa – ovat realistisia ja yhdenmukaisia niiden julkistettujen siirtymästrategioiden kanssa.

42. Finanssialan yhteisöjen johdon toimia olisi arvioitava niiden toteutettavuuden, oikea-aikaisuuden ja mahdollisten tahattomien seurausten perusteella välttämällä tukeutumasta liikaa optimistisiin oletuksiin. Toimivaltaisten viranomaisten tulisi varmistaa, että dynaamisen taseen lähestymistapa, johon liittyy rajoitteita, parantaa ESG-stressitestien todenmukaista ja tulevaisuuteen suuntautuvaa luonnetta ottamalla käyttöön uskottavia suunnitelmia ja tarvittavia johtamistoimia samalla ylläpitäen vähimmäistason toimenpiteitä liiallisen joustavuuden välttämiseksi oletuksissa ja parantaen stressitestien tulosten vertailtavuutta.

Esimerkki finanssialan yhteisöistä

43. Toimivaltaisten viranomaisten olisi määriteltävä asianmukainen otos finanssialan yhteisöistä, jotka osallistuvat ESG-stressitesteihin ja/tai ESG-skenaarioanalyysiin, ja varmistettava riittävä alakohtainen/markkinoiden kattavuus ottaen huomioon määritetyt tavoitteet ja temaattisten arviointien yhteydessä arvioinnin painopiste. Stressitestin rakennetta olisi tarvittaessa mukautettava finanssialan yhteisöjen eri luokkien ominaispiirteiden huomioon ottamiseksi.
44. Toimivaltaisten viranomaisten tulisi myös harkita toimien toteuttamista kohdentaen ne yhteisöjen joihinkin alajoukkoihin, jotta voidaan puuttua erityisiin haavoittuvuuksiin tai kehittyviin ESG-riskien suuntauksiin.

Oikeasuhteisuus

45. Toimivaltaisten viranomaisten olisi sovellettava suhteellisuusperiaatteita, jotka mahdollistavat menetelmiä koskevat yksinkertaistukset suhteessa finanssialan yhteisöjen toiminnan kokoon, luonteeseen ja monimutkaisuuteen sekä riskien olennaisuuden. Suhteellisuusperiaate tulisi ulottaa raportointivaatimuksiin, skenaarioiden suunnitteluun ja mallinnukseen kohdistuviin odotuksiin, jotta varmistetaan asianmukainen tasapaino analyttisen luotettavuuden ja käytännön toteutettavuuden välillä.
46. Koska ESG-stressitestien mallintamisen ja tietojen saatavuuden kehittäminen on alkuvaiheessa, toimivaltaiset viranomaiset voivat harkita, että analyysin soveltamisalaa rajoitetaan ja varmistetaan riittävä kustannus-hyötysuhde sekä toimivaltaisille viranomaisille että finanssialan yhteisöille.

Mallin rajoitukset

47. Toimivaltaisten viranomaisten tulisi ymmärtää, että kaikilla malleilla on luontaisia rajoituksia, ja tämä koskee erityisesti kehittyviä ESG-malleja. Alhaalta ylöspäin suuntautuvassa stressitestissä näiden rajoitusten lieventämiseksi ja ESG-stressitestauksen ja resilienssianalyysin luotettavuuden ja uskottavuuden parantamiseksi tulisi käyttää täydentäviä analyyseja tulosten ristiinvalidoimiseksi ja niiden uskottavuuden varmistamiseksi, vertailuanalyysitekniikoita sekä tulosten ristiinvalidointia vaihtoehtoisilla menetelmillä.

Organisaatio- ja hallintojärjestelyt

Resurssien jako

48. Toimivaltaisten viranomaisten olisi varmistettava, että prosessiin osoitetaan riittävät ja asianmukaiset henkilö- ja materiaaliressurit. Tämä käsittää sellaisen henkilöstön pysyvä tai tilapäinen osallistuminen, jolla on asiantuntemusta ESG-riskien arvioinnista, stressitestauksen menetelmistä ja finanssivalvonnasta.
49. Toimivaltaisilla viranomaisilla tulisi olla tiedonhallinta- ja tiedonkeruuvalmiuksia, jotka tukevat pääsyä laadukkaaseen ESG-dataan. Niiden tulisi myös kehittää ja ylläpitää IT-infrastruktuuria, joka mahdollistaa tehokkaan tiedonkeruun, sopivan skenaarion määrittämisen ja tulosten analysoinnin.

Arvioinnin aikataulut

50. Toimivaltaisten viranomaisten olisi asetettava asianmukaiset määräajat ESG-stressitestien ja skenaarioanalyysien suorittamiselle ja suhteutettava tarve täydellisyyteen ja täsmällisyyteen päätöksentekoprosessin vaatimuksiin. Finanssialan yhteisöille olisi annettava riittävästi aikaa asiaankuuluvien tietojen kokoamiseen ja arviointien tekemiseen, jotta toimivaltaiset viranomaiset voivat tehdä kattavan arvion ja varmistaa tarkan raportoinnin.
51. Prosessin olisi oltava rakenteeltaan sellainen, että se helpottaa tehokasta analyysia, johdonmukaista viestintää havainnoista ja yhteensovittamista laajempaan valvontakehykseen.

Tietojen kerääminen

52. Ylhäältä alaspäin suuntautuissa toimissa toimivaltaisten viranomaisten olisi mahdollisuuksien mukaan tukeuduttava lakisääteiseen raportointiin ja hyödynnettävä tarvittaessa olemassa olevia julkistamiskehyksiä ja ulkoisia resursseja. Ne voivat katsoa tilapäisen tiedonkeruun välttämättömäksi täydentäväksi tietolähteeksi. Kerätyt tiedot olisi rajoitettava analyyseissä ja validoinnissa käytettyihin tietoihin.
53. Jos tietoa puuttuu, toimivaltaisten viranomaisten olisi edistettävä kohtuullisten korvaavien tietojen, arvioiden ja asiantuntijalausuntojen käyttöä ja kannustettava finanssialan yhteisöjä parantamaan sisäisiä tietojärjestelmiään ajan mittaan.

Laadunarviointi

54. Käytössä on oltava tarkka laadunarviointimenettely, jolla varmennetaan stressitestin tulosten tarkkuus, johdonmukaisuus ja luotettavuus. Toimivaltaisten viranomaisten olisi otettava käyttöön arviointimekanismeja (esim. vertailuanalyysit tai vertaisarviointit) tietojen laadun, menetelmien luotettavuuden ja tarvittaessa skenaarioiden riittävyyden arvioimiseksi. Tarvittaessa kvantitatiivisia tuloksia tulisi täydentää asiantuntija-arvioilla, jotta voitaisiin lieventää mallien rajoituksia.

Tehokas vuoropuhelu finanssialan yhteisöjen kanssa

55. Toimivaltaisten viranomaisten olisi käytävä tehokasta ja jäsenneltyä vuoropuhelua finanssialan yhteisöjen kanssa jatkuvasti stressitestauksen aikana. Tähän sisältyy selkeiden ohjeiden antaminen odotuksista, osallistumisen helpottaminen keskeisissä vaiheissa ja sen varmistaminen, että finanssialan yhteisöillä on mahdollisuus selventää menetelmällisiä näkökohtia. Säännöllinen vuorovaikutus parantaa toiminnan uskottavuutta ja finanssiyhteisöjen kykyä ESG-riskit omiin riskienhallintakehyksiinsä.

Rajatylittävä ja koko järjestelmän laajuinen koordinointi

56. Toimivaltaisten viranomaisten olisi tarvittaessa ja mahdollisuuksien mukaan koordinoitava toimintaansa lainkäyttöalueilla, jotta mahdollisesta yhdenmukainen lähestymistapa rajatylittävien finanssiryhmien ESG-stressitesteihin. Tähän sisältyy yhteistyö muiden valvontaviranomaisten kanssa menetelmien yhdenmukaistamiseksi, parhaiden käytäntöjen jakamiseksi ja sääntelyn hajanaisuuden välttämiseksi.
57. Tarvittaessa olisi myös pyrittävä järjestelmän laajuista koordinointia sen varmistamiseksi, että ESG-stressitesteissä otetaan huomioon laajemmat rahoitusjärjestelmän vakauteen kohdistuvat riskit ja mahdolliset heijastusvaikutukset eri aloilla.

Valvontaprosessiin sisällyttäminen

58. ESG-stressitestien tulokset olisi mahdollisuuksien mukaan sisällytettävä laajempaan valvontaprosessiin. Koska metodologiset näkökohdat ja tietojen saatavuus kehittyvät ajan mittaan, toimivaltaisten viranomaisten tulisi hyödyntää tuloksia jakaakseen tietoa riskinarvioinneista, pääoman riittävyyden arvioinneista ja/tai strategisista keskusteluista finanssiyhteisöjen kanssa.
59. Tulosten tulisi myös ohjata valvonnan jatkotoimia ja toimintasuosituksia, kun ESG-riskien katsotaan todennäköisesti muodostavan merkittävän uhan rahoitusvakaudelle.

Tietojen julkistaminen

60. Tulosten julkaisemisen tulisi olla asiaankuuluvien alakohtaisten säännösten ja valvontakäytännön mukaista. Päätettäessään julkaista tulokset toimivaltaisten viranomaisten pitäisi arvioida yksittäisten tai koottujen tulosten julkaisemisen suhteelliset edut. Julkistamisen taso tulisi kalibroida menetelmän luotettavuuden ja tietojen laadun perusteella. Toimivaltaisten viranomaisten tulisi ottaa huomioon, että avoimuus parantaa markkinakuria, sidosryhmien luottamusta ja vastuullisuutta. Niiden olisi myös varmistettava, että tiedot tulkitaan oikein ja että ne eivät aiheuta tahattomia markkinoiden vääristymiä. Tulosten parantuminen voi lisätä tietojen julkistamista

ESG-stressitestejä arvioitava ja kehitettävä säännöllisesti

61. ESG-riskien ja stressitestimenetelmien muuttuvan luonteen vuoksi toimivaltaisten viranomaisten olisi tarkistettava ja parannettava säännöllisesti stressitestijärjestelmiään. Aiemmin saadut

kokemukset tulisi ottaa jatkossa käyttöön, ja päivityksissä pitäisi ottaa huomioon uudet parhaat käytännöt, uudet sääntelyvaatimukset sekä ESG-tietojen ja mallintamistekniikoiden kehitys.

III osasto – Täytäntöönpano

62. Nämä yhteiset ohjeet tulevat voimaan 1. tammikuuta 2027.